

VÖRÖS LOBOGÓ

Az R. M. P. Arad-tartományi bizottsága és a tartományi néptanács lapja

XL. évfolyam,
3354. szám

4 oldal,
20 bari

1955,
december 6,
kedd

TÁVIRAT

A Román Munkáspárt tartományi bizottságának,

ARAD

Mi, az aradi „Precizia” kisipari termelőszövetkezet munkái, technikusai és tisztviselői örömmel jelentjük pártunknak, kormányunknak és felettes szövetkezeti szerveinknek, hogy 1955 december 1-én befejeztük az első 200 darabból álló ébresztőóra sorozatot. Lelkesedés és büszkeség tölt el bennünket, mert az országban mi gyártottunk első ízben sorozatban ébresztőórákat.

A szövetkezet vezetőtanácsa.

Dolgozó népünk újabb, nagyszerű győzelme

Nagyszerű győzelmet jelentő hírt röptetett világgá a bukaresti rádió szombat: szocializmust építő, pártvezette dolgozó népünk nagyszerű munkájának eredményeképpen lehetőség nyílt az évben immár a második árleszállításra. A Román Népköztársaság Minisztertanácsának határozatát az egyes közszükségleti árucikkek kiskereskedelmi árának leszállításáról egy a bukaresti rádió adásának nyomán, mind pedig a vasárnapi lapokból egész dolgozó népünk óriási örömmel vette tudomásul.

A pártvezette dolgozó népünk élet-színvonala állandóan emelkedik. Újabb és újabb termelési győzelmek alapján sikerült elérnünk a múlt év végén, hogy megszűnjék a jegyrendszer és a fejadagon alapuló ellátási rendszer. Alig néhány hónap múlt el és már is újabb nagyszerű megvalósításra került sor. Ez év áprilisában ugyanis egyes élelmiszerek és ipari áruk kiskereskedelmi árait és a látványosságok belépti díjait csökkentették.

Az árcsökkentésről szóló áprilisi minisztertanács határozat például megállapította, hogy a munka termelékenységének növelése, az önköltség csökkentése, a lakarkassági rendszer megszilárdítása a megengedett nyersanyag- és anyagfogyasztás csökkentése révén, az adminisztratív költségek csökkentése — az egyedüli helyes útja azoknak a szükséges feltételeknek a megteremtésére, amelyek alapján évről évre növekszik a dolgozók realitása. Emelkedik hazánk dolgozóinak anyagi és kulturális színvonala.

Az első árleszállítástól közel nyolc hónap választ el bennünket. Ez időszakban a pártvezette dolgozó nép továbbra is lelkesen harcolt a kitűzött feladatok teljesítéséért. Az olyan kiváló termelési eredményekért, amelyek lehetővé teszik a realiták további növelését.

E kitartó, lelkes és fáradhatatlan harchoz az év végén, ismét sikerteljes mérőföldkőhöz érkezünk el népgazdaságunk szakadatlan fejlődésének, a szocializmus építésének útján. A városi és falusi dolgozók, élen a munkásokkal, a Román Munkáspárt vezetésével hazafias lelkesedéssel dolgozva, határidő előtt, november első felében teljesítették öt éves tervüket az ipari termelés összességében. Az ország számos városa még az időpont előtt megvalósította öt éves tervét. Tartományunk vonatkozásában a „I. Ranghej”-gyár, a CFR főműhely, a „December 30”-gyár és más üzemek.

Az RNK Minisztertanácsának az újabb árcsökkentésre vonatkozó határozata megállapítja: „A pénzbeli felhalkozások évről évre növekedtek, a költségvetések fölösleggel zárultak s biztosítani tudtuk az egész gazdasági tevékenység és a társadalmi-kulturális akciók pénzellátását.

Ezek a gazdasági és pénzügyi eredmények megteremtették az előfeltételeket ahhoz, hogy ebben az évben — immár második — leszállítsuk egyes közszükségleti cikkek

árát; a kukoricaliszt árát már ez év novemberében csökkentették. Ezek az árleszállítások előmozdítják a munkásoké, a dolgozó parasztoké és az értelmiség életszínvonalának emelkedését.”

Valóban remek gazdasági és pénzügyi eredményeket értünk el. Ha tartományi vonatkozásban vizsgáljuk meg a kérdést, megállapíthatjuk, hogy városunk és tartományunk dolgozói az év végén napról-napra újabb sikereket érnek el. Az év harmadik negyedében például városunkban a globális termelési terv teljesítése elérte a 10,85 százalékot. A munka termelékenysége pedig 5,7 százalékkal nagyobb, mint a múlt év hasonló időszakában.

Maradandó megvalósításokat értek el dolgozóink a II. pártkongresszus tiszteletére vállalt kötelezettségek teljesítésében. Dolgozóink harcolnak azért, hogy a kimondott szavak tettekkel érjenek. Így például a CFR főműhely, amely már áprilisban teljesítette öt éves tervének előirányzatát, évi globális tervét november 20-ig megvalósította. A „Vörös Trió”-gyár dolgozói pedig december 1-ig befejezték évi globális tervelőirányzatukat.

Országsszerte új és új sikerek születnek a népgazdaság szakadatlan fejlődésében, a szocializmus útján. E sikereket a párt vezette dolgozó nép érte el, amely magáévá tette és megvalósította a párt politikáját. Így jutottunk el a második árcsökkentéshez, amely hozzájárul a realitás emelkedéséhez, az életszínvonal további növekedéséhez.

A Román Népköztársaság Minisztertanácsának határozata egyes közszükségleti árucikkek kiskereskedelmi árának leszállításáról például arról intézkedik, hogy a gyapjuszövetből készült férfi ruházati cikkek 5—24 százalékkal csökkennek. Az ugyanilyen anyagból készült női ruházati cikkek árcsökkentése pedig 5—20 százalék. Mindezek alapján a 794 lejes férfi télikabát ára most az árcsökkentés után 682 lej. A 834 lejes férfi télikabát 719 lejért vásárolható meg. A 433 lejes férfiöltöny ára 403 lejre csökkent. Női télikabát, amely 500 lej volt, most 445 lej. A 442 lejes női télikabát ára 369 lejre esett. A 347 lejes női kosztümöt az árcsökkentés után 299 lejért árusítják. Január 1-től kezdve sor kerül a gyógy-szerek és a könyvek árainak átlagosan 10 százalékos csökkentésére.

A most érvénybe lépett árleszállítás a népgazdaság fejlesztésében elért megvalósítások eredménye. Természetesen egy pillanatra sem szabad megállnunk a siker felé felívelő útján. Dolgozóink feladata, hogy újabb árcsökkentés előfeltételeit teremtsék meg. Kitartó és fáradhatatlan harcot kell folytatnia dolgozó népünknek az ipari és mezőgazdasági termelés szakadatlan növeléséért, a munka termelékenységének fokozásáért, az önköltség lényeges csökkentéséért, a vállalatok minél nagyobb jövedelmezőségének biztosításáért. Ez a dolgozó nép anyagi és kulturális színvonala emelésének egyetlen helyes és járható útja.

II. pártkongresszus tiszteletére

Jelentős teljesítmények

A „Refacerea” konzervgyárban a dolgozók rendszeresen teljesítik napi normájukat. Az élelmiszer üzleteinkben látható konzervek túlnyomórészt az aradi „Refacerea” konzervgyárban készültek.

Naponta érkeznek a gyár udvarára hussal és más nyersanyaggal roskadást megkapott tehergépkocsik. A küldeményeket varázslatos gyorsasággal nyelik el a gyár különböző részlegein működő gépek, s szorgos kezek százával sorakoztatják egymás mellé a kész, ízeseen megfőltött üvegeket.

Grecu Ioan csoportja a gyümölcskészítő osztályon a másik két váltás brigádjaihoz viszonyítva a legszebb eredményt mutatja. Napi normáját átlagosan 16—18 százalékkal haladja túl. Az ő csoportjában dolgozik Maxim Florica és Siderca Gheorghe, s ők egymást segítve mindig a legjobb munkát végzik.

A kazánál dolgozó David Corneliát és Schneider Katalint szintén azok között a munkások között emlegetik, akik nem félnek a munkától. Novemberben 120 százalékos teljesítést értek el normájukat.

A konzerves üvegek és dobozok töltésénél dolgozik a gyárban jól ismert Uvegas Margit. Fiatal leány, aki nemrég végezte el a szakmai iskolát, de máris az idősebb, szakképzettebb munkások legmesszebbmenő elismerését érdemelte ki munkájával. Ugyes kezű, s mindig vigkedélyű. Közel 120 százalékos teljesítést multhavi normáját.

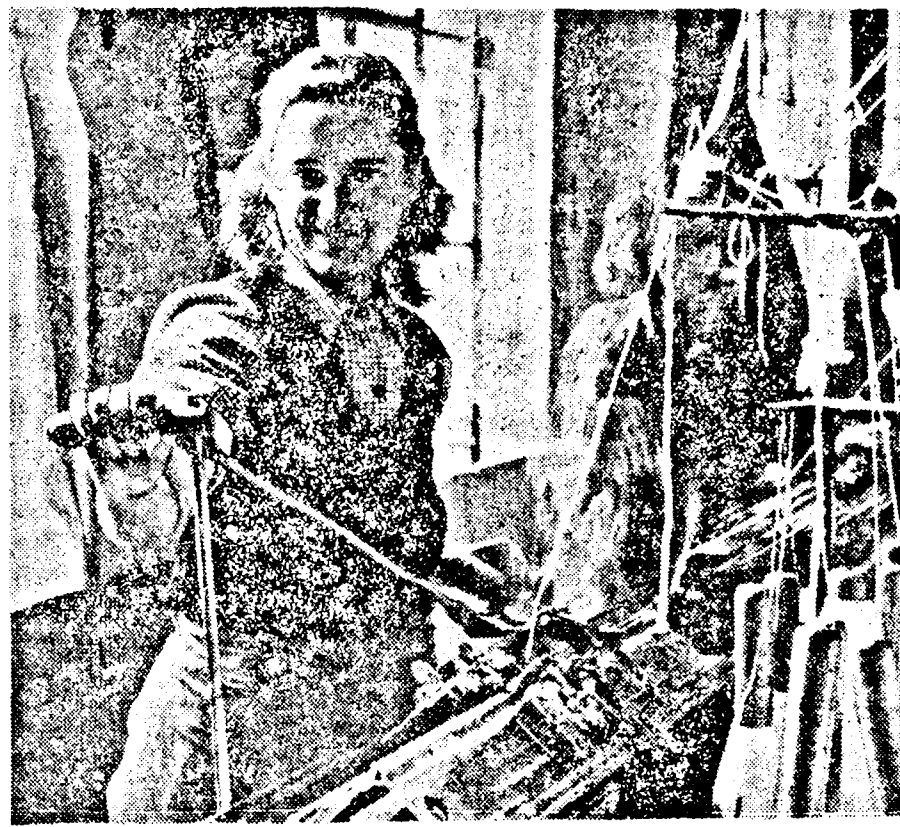
Kardos Mária, Balogh Julianna és Hegedűs Florika szintén elérik a 16, 16,50 százalékos teljesítést.

19.8 százalékos túlteljesítés

A „TEBA” gyár II. pártkongresszus tiszteletére ez az osztály novemberben 640 darab különféle terméket adott tervén felül, s így novemberi bluzokat, újfajta gyermek-pizsmát és köntényeket készítettek. A szocialista verseny-

ben az elmúlt hónapban Kollman Mária, Kovács Viktória, Galucz Pirokka, Rózsa Aurora és Foris Agneta érték el a legszebb eredményt, novemberi tervüket 25—30 százalékkal haladták túl.

A szocialista verseny élenjárója

A „Varga Katalin” kisipari termelőszövetkezet egyik igen szorgalmas élmunkásnője Cautus Elisabeta. Novemberben például — a II. pártkongresszus köszöntésére szervezett szocialista verseny keretében — 60 százalékkal teljesítette túl normáját.

Képünkön Cautus Elisabeta élmunkásnő látható munkaközben.

A népgazdaság fejlesztésében és megerősítésében elért sikereink kezelhető és öröndetes kényes változattal a minisztertanács legutóbbi határozatán keresztül. Már nem egyszer megmutatkozott, hogy dolgozóink, élmunkásaink erőfeszítései nem voltak hiábavalók, a havonta elért tiz-husz, vagy ötven százalékok, a megtakarított anyagok az egész dolgozó nép hasznára anyagi javakká változtak.

Ma, amikor a dolgozók örömmel szemlélnek az üzletek kirakatait, elsősorban azokra kell tisztelettel s elismeréssel gondolni, akik a legtevékenyebben hozzájárultak munkasikereiknek keresztül a gazdasági helyzet további megszilárdításához, az árleszállítás megvalósításához.

Krista Károly, a „December 30” üzemek főnöke B. váltásában segédmesteri minőségben dolgozik. Fiatal ember, a gyár mellett

Ujabb sikerek felé

működő szakiskolából került ki, de már három esztendeje mesteri teendőket végez. Segédmester is azért lett belőle, mert szorgalmasan, odaadással dolgozott, amióta pedig elvégezte a mesterskolát, egy gépcsoport vezetését bízták rá. A jó vezető tevékenysége a legjobban az általa irányított dolgozók munkáján, eredményén látszik. Krista segédmester csoportjának eredményel pedig csak alátámasztják a vezetőjükről alkotott jó véleményt. A csoportban számosan akadnak élmunkások. A csoport havonkénti átlagos normatúlteljesítése 110—115, sőt gyakran eléri a 125 százalékot is, ami pedig nagy szó, különösen a főnökökben, ahol keményen meg kell dolgozni minden dekányi anyagért. Krista Károly csoportjában példás a munkalegyetem is. Az elmúlt

hónapban egyetlen egy igazolatlan hiányzó sem volt.

A kormány határozatát, mint mindenki, Krista Károly is örömmel fogadta. Nemcsak azért, mert büszkeséggel tölti el az a tudat, hogy az ő munkája is hozzájárult az árcsökkentéshez, hanem azért is, mert könnyebbé vált az élet is számára. Ő is családfenntartó. Fizeséből önmagát és anyját kell eltartania. Természetesen minden lejt be kellett osztania. Az árcsökkentés megkönnyítette a beosztást. Különös örömszáma, hogy a kerékpár olcsóbb lett, hiszen már régi vágya, hogy kerékpárt vásároljon.

De nemcsak ebből a szempontból jelentett könnyítést számára a határozat. A munkáján kívül egyéb feladatai is vannak. A váltás szakszervezeti bizottságának

elnöke. Mintegy öt hónappal ezelőtt a B. váltás dolgozóinak bizalma őt jelölte ki erre a tisztségre. Mint a szakszervezeti bizottság elnöke-nevelnie, irányítania kell a dolgozókat, a párt által mutatott uton vezetnie őket a termelésben folytatott harcban, a termelékenység növeléséért, az önköltség csökkentéséért. Ez a határozat fegyvert adott a kezébe, amellyel eredményesebbé teheti a dolgozók között folytatandó tömegmunkát. Rámutat-hat, hogy a párt és a kormány célkitűzései mindenkor a dolgozó nép javát szolgálják. Könnyebbé válik még tevékenyebb módon bekapcsolni az üzem dolgozóit a termelékenység növeléséért folyó harcba. Segíteni, ösztönözni fog mindenkit arra, hogy még nagyobb lendülettel, még eredményesebben dolgozzék. Ujabb sikerek felé tör Krista Károly csoportja.

Toldi Mihály

Árleszállítás után

Többen állnak a 75. számú konfekció-üzlet kirakata előtt. Mindannyian örömmel szereztek tudomást a Román Népköztársaság Minisztertanácsának határozatáról, az egyes közszükségleti áruk kiskereskedelmi árának csökkentéséről.

Rusu Vasile, a „December 30” gyár dolgozója is ott áll feleségével a kirakat előtt. Mielőtt belépnek az üzletbe, megegyeznek megnézik az új árakat.

— Ez igen, — mondja elégedetten Rusu Vasile feleségének, — nézd csak, a férfi télikabát, amely 834 lej volt, most 682 lej, a férfiöltöny 431-ről 403-ra csökkent.

— Engem a női lódenkabátok érdekelnak, — szól közbe a feleség. — Ott van annak is az új ára. Most 367 lej és volt 447, — mutat rá a keresztlülözött száma.

— Vegyünk egy női lódenkabátot — biztatja Rusu Vasile felesége.

— Ha neked tetszik, vegyünk — mondja a férfi és belépnek az üzletbe.

Az üzletben többen nézik, próbálgatják a konfekció kabátokat, lódeneket. Stein Mária elárúsítónő kedvesen fogadja a vásárlókat.

— Mit tetszik parancsolni? — szól Rusu Vasilehez.

— Egy lódenkabátot szeretnék a feleségemnek.

Stein Mária több lódenkabátot tesz eléjük.

— Tessék válogatni — mondja. Egy ideig nézik, próbálgatják a szebbnél szebb lódenkabátokat.

— Talán ezt a zöldszínűt — mondja Rusu Vasile.

— Igen. Ez nekem is tetszik — mondja beleegyezően felesége. — Ezt vegyük meg.

Stein Mária pillanatok alatt kitölti a fizetési jegyzéket.

— Háromszázhatvanhét lej — mondja.

— Na látod? — szól feleségéhez Rusu Vasile. — Ha szombaton vetnénk volna, akkor 447 lejbe kerülne, így pedig 80 lejrel kevesebbe került.

Közben egyre többen érkeznek az üzletbe. Valamennyien boldogok, mert az új árleszállítás után olcsóbban vásárolhatnak.

Konyhabutort vásárolt

Mucuța Elena, a „December 30” gyár dolgozója már régóta akart konyhabutort vásárolni. Amikor elolvasta az újságban a határozatot, meglepődéssel vette tudomásul, hogy a fabutorok ára is csökkent.

Hétfőn reggel édesanyjával együtt felkereste az Universal áruház butorüzletét.

— Ezt a „Timis” típusú konyhabutort szeretném megvenni — mondta édesanyjának Mucuța Elena.

— Ennek is csökkent az ára? — kérdezte édesanyja.

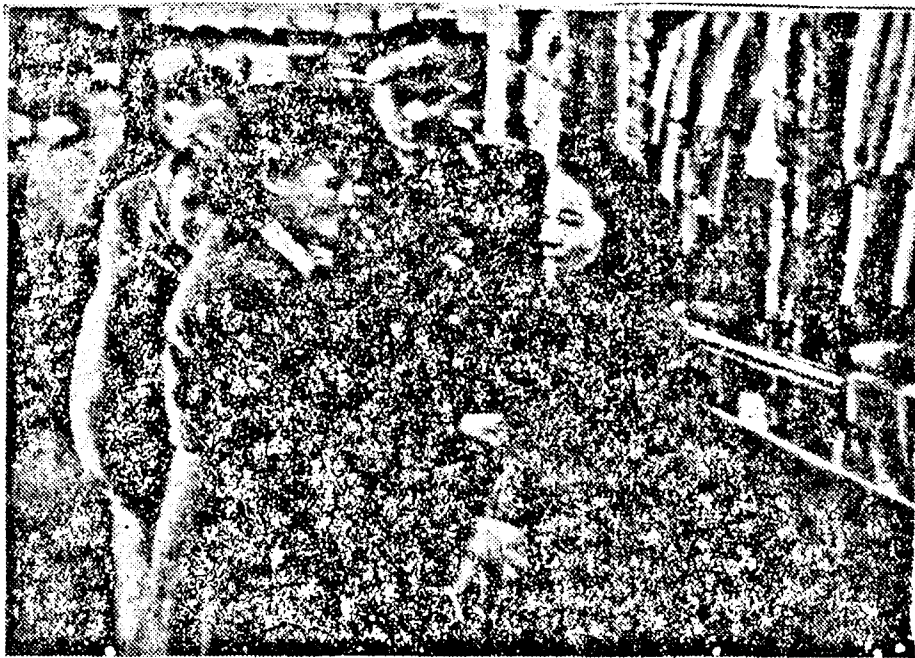
— Százhusz lejjel — felelte boldogan Mucuța Elena. — A konyhakredenc, az asztal és két konyhaszék ára 1250 lej volt. Most, az árleszállítás után, 1130 lejbe kerül.

— Akkor vedd meg, kislányom — biztatta édesanyja.

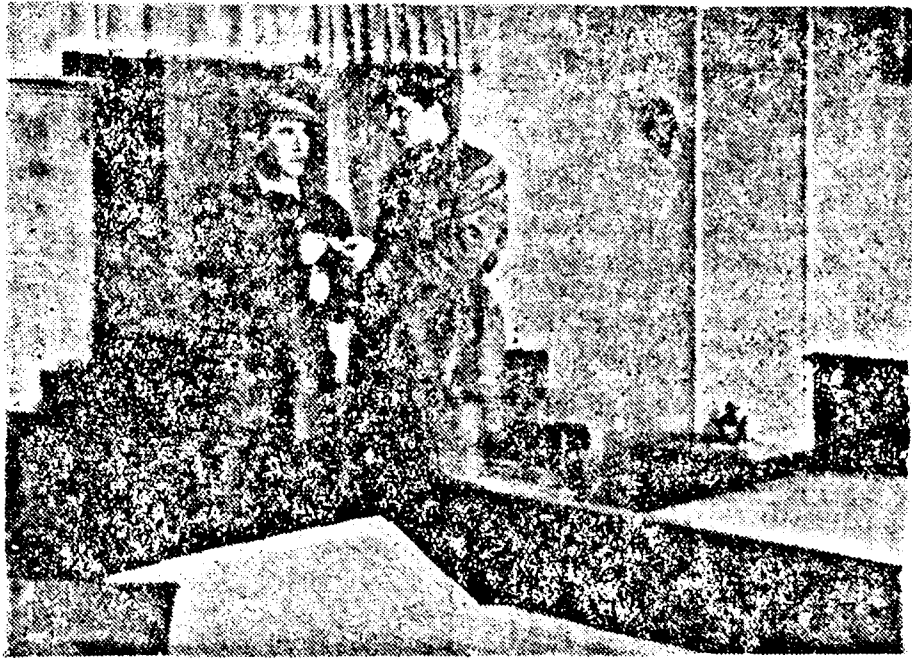
Mucuța Elena boldogan fizetett a részletre vásárolt konyhabutorra. Amikor megkérdezték, hogyan fogadta a Román Népköztársaság Minisztertanácsának az egyes közszükségleti cikkek árának csökkentéséről szóló határozatát, ezt válaszolta:

— Boldog vagyok, hogy a párt és a kormány gondoskodásával ez évben másodszor csökkentették az egyes közszükségleti cikkek árát. Ez arra ösztönöz, hogy mint textilmunkás, az eddiginél még nagyobb lendülettel harcoljak a termelési terv teljesítéséért és túlteljesítéséért.

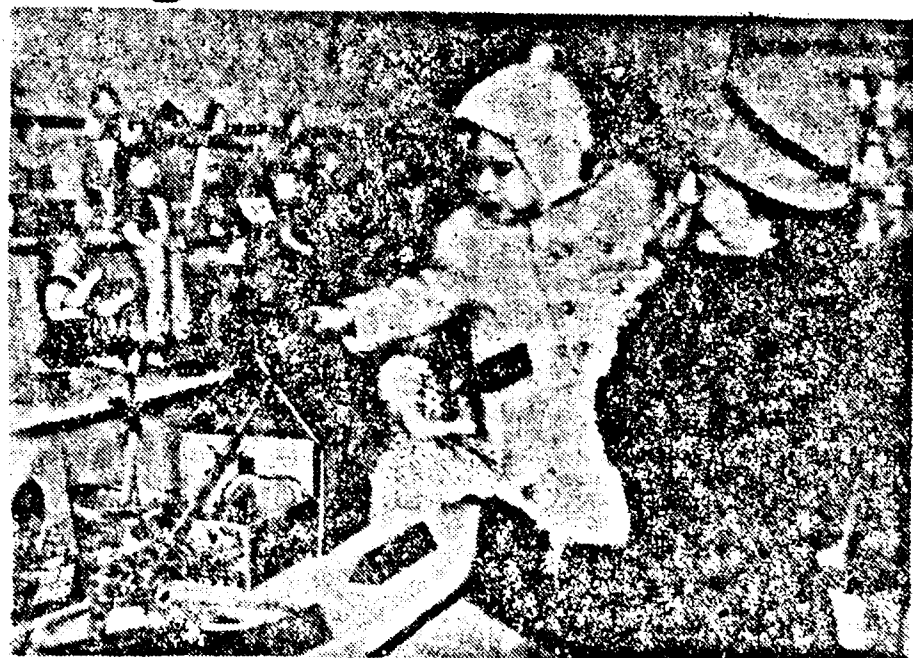
Örömmel fogadták az árleszállítást dolgozóink

Képünkön Stein Mária, a 75. számú üzlet elárúsítónője Dumbrava Lucretia vásárlóra próbál egy felöltőt. Dumbrava Lucretia már a csökkentett áron 386 lejért, tehát 82 lejrel olcsóbban vette meg a kabátot.

Képünkön a 12. számú butorüzlet egy része látható. Capitan Nicolae vásárló átnyújtja a fizetési jegyzéket az üzlet egyik eladójának. Szobabutort vásárolt új, csökkentett áron.

Nagy forgalom volt az ipari termékekkel foglalkozó Helyi Kereskedelmi Szervezet árusításán egybekötött kiállítási játéktárlatban is a csökkentett áron való eladás első napján. Képünkön a kis Vancu Emil látható, ament édesanyjának mutatja kedvenc játékát.

Könyvüzleteink újdonságai

Jelenkor íróitól, Francisc Munteanu-tól A feleség című kisregényt jelentették meg.

A romániai magyar írók munkái közül többet adtak ki az elmúlt hónapban. Így Asztalos István: Új esztendő, Papp Ferenc: Leikiismeret, Szabó István: A dinnyecsőz, Gagy László: A hadnagy esküje és Gellért Sándor verseskötete Bodor Péter kutja címmel. A romániai magyar írók munkái közül kiemelkedő Szabó István könyve, a Virágzó élet, amelyben Palocsai Rudolfinak, a nagy micsurinistának életét írja le.

A „Libraria Noastră” könyv-üzletben

A „Libraria Noastră” 1. számú könyvüzletében Nichita Magda, jó vezető módjára kalauzol a sok új könyv szíveskedésében. Az utóbbi időben szépszámban jelennek meg szépirodalmi alkotások. Kevésbé elismert írók munkái, a világirodalom klasszikusainak az Új Magyar Könyvkiadó által kibocsátott sorozatában. A magyar klasszikusok közül megjelentek Fazekas Mihály összes művei. A Szépirodalmi Könyvkiadó 1955. évi kiadásában Vörösmarty Mihály összes költeményét láttak napvilágot. Nagy Lajos két regényát is megjelentetett a kötetben. Kiskunhalom, Három bolloskisasszony, Falu, Egy leány a százföldön, A fiatalon megöszült. Nemrég adták ki Vajda György tanulmányait Lessingről, amely a Műveltség tudományok-ismertetőjébe kiadott sorozatában jelent meg.

A jelenkori magyar írók munkái is szépszámban jelennek meg az utóbbi időben. Veres Péter: A próbatétel és a Pályamunkások regények tartalmazó kötetét után a Személyes adatként ki. Major Ottó Idők rosláján című regénye is néhány héttel ezelőtt jelent meg.

A román klasszikusok munkáiból az utóbbi időben két magyar fordítás került az olvasókhoz. Alexandru Toma Az élet dala és Alexandru Sahia Juniusi eső című kötetét.

Jelenkor íróitól, Francisc Munteanu-tól A feleség című kisregényt jelentették meg.

A romániai magyar írók munkái közül többet adtak ki az elmúlt hónapban. Így Asztalos István: Új esztendő, Papp Ferenc: Leikiismeret, Szabó István: A dinnyecsőz, Gagy László: A hadnagy esküje és Gellért Sándor verseskötete Bodor Péter kutja címmel. A romániai magyar írók munkái közül kiemelkedő Szabó István könyve, a Virágzó élet, amelyben Palocsai Rudolfinak, a nagy micsurinistának életét írja le.

Jelenkor íróitól, Francisc Munteanu-tól A feleség című kisregényt jelentették meg.

A romániai magyar írók munkái közül többet adtak ki az elmúlt hónapban. Így Asztalos István: Új esztendő, Papp Ferenc: Leikiismeret, Szabó István: A dinnyecsőz, Gagy László: A hadnagy esküje és Gellért Sándor verseskötete Bodor Péter kutja címmel. A romániai magyar írók munkái közül kiemelkedő Szabó István könyve, a Virágzó élet, amelyben Palocsai Rudolfinak, a nagy micsurinistának életét írja le.

Jelenkor íróitól, Francisc Munteanu-tól A feleség című kisregényt jelentették meg.

A romániai magyar írók munkái közül többet adtak ki az elmúlt hónapban. Így Asztalos István: Új esztendő, Papp Ferenc: Leikiismeret, Szabó István: A dinnyecsőz, Gagy László: A hadnagy esküje és Gellért Sándor verseskötete Bodor Péter kutja címmel. A romániai magyar írók munkái közül kiemelkedő Szabó István könyve, a Virágzó élet, amelyben Palocsai Rudolfinak, a nagy micsurinistának életét írja le.

A „Carlea Rusă” könyvüzletben

A falak mentén levő polcok különböző nyelven írott és különböző

nyelvre lefordított könyvekkel meg-
rakottak. Néhányat kiválasztunk a
legjobb megjelent szovjet írók for-
ditásából. Például nemrég adták
ki újra Beljajevnek két kötetes regé-
nyét, A régi vár-at. Ezt a regényt
a közelmúltban filmen is láthattuk
Küzdelmes ifjúság címmel.

Fegyintől, az ismert szovjet író-
tól már a harmadik regényét jelent
meg, címe: Első örök. Ennek
előtte megjelent Városok és évek,
majd később Európa elrablása című
regénye.

Magyar fordításban megjelent
Juliusz Fucsiknak, a cseh nép hő-
sének cikkgyűjteménye. Howard
Fast-tól legutóbb Silas Timberman,
W. Bredel-től az Apák című regé-
nyeket adták ki.

A műszaki könyvüzletben

Magyar fordításban szép szá-
mú találmány érdekes és hasznos
műszaki könyveket a különböző
iparágakban dolgozóknak számára, va-
lamint a mezőgazdaságban tevé-
kenykedők részére is.

Igy nemrég a földművelés és er-
dőgazdálkodási minisztérium kiadta
A mezőgazdaság gépesítése és vilá-
mosítása, Mezőgazdasági traktó-
rok című szakkönyvet. A mezőgaz-
daság dolgozóinak rendelkezésére
áll a Kalászosok betegségei és
állati kártevői című szakkönyv.

Szenci Gyula Hátrahagyott
című szakkönyve a nehéziparban
dolgozók rendelkezésére áll. Az épí-
tészeti és építési minisztérium
A beton és a vasbeton technológiá-
ja című könyvet adta ki a köz-
munkában.

A nagyszámú megjelent köny-
vek a dolgozók kultúrshírvonalá-
nak, ugyanakkor szakmai ismeret-
nek bővítését szolgálják. Naponta
nagy számban vásárolnak szépiro-
dalmi, műszaki könyveket, olyano-
kat, amelyek valóban az ember bá-
rái.

Gazdag könyvtár — sok olvasó

A pécsi könyvtár a II. pártkon-
gresszus tiszteletére fokozottabban te-
vékenységet fejt ki. Munkaközössé-
ge célul tűzte ki, hogy még több ol-
vasót von be a „Szeresd a könyvet”
versenybe, több könyvtárlátogatást ren-
dez és irodalmi estet tart.

Buda Mária, a könyvtár felad-
ója, igen népszerű az olvasók körében.
A könyvtár 5.300 román és magyar-
nyelvű kötetet jelenleg több mint
900 dolgozó olvasza. A „Szeresd a
könyvet” versenynek — amelyben
főleg a közép fiataljai vesznek

részt — eddig 75 jelentkezője van.

Az olvasók közül kiemelkedő Pász-
tor Mária, Moldovan Gratiana IMSz
tagok, Gáspár István, a „Petőfi Sándor”
kollektív gazdaság tagja és Boaru Elena, a
„Vasile Roaita” kollektív gazdaság tagja.
Szorgalmas olvasói még a könyvtárnak Acs
Klára, Dumici Dumitrie, Istvánfi
Zoltán és más tanulók. Vannak
azonban olyan olvasók is, akik nem
tartják tiszteletben a könyvtár sza-
bályzatát. Banatean Elisabeta pél-

dál több mint egy éve „olvassa”
a könyvtár egyik kötetét.

Hátrahagyta a könyvtár munkáját
az a tény, hogy az olvasók csak
néha találják az őket érdeklő köny-
veket. Nehézséget jelent az is, hogy
a néptanács eddig nem gondosko-
dott a szükséges tüzelő beszerzésé-
ről. Az említett mulasztások meg-
szüntetésével a pécsi könyvtár
még szebb eredményeket érhet majd
el.

Katona József,
levelező

Kulturothronok kijavítása Aradrajonban

A múlt tőkés-földesúri rendszer-
ben a falvak parasztságát mester-
ségesen elszakították a kultúrtól.
A népi hatalom éveiben a községek
és falvak kultúrélete fellendült, a
kulturothronokba szívesen látogat-
nak el a dolgozó parasztok, hogy
tudásukat különböző előadások
meghallgatása révén ovarapítsák.

A községi néptanácsok végrehajtó
bizottságai nagy gondot fordítanak
arra, hogy a kulturothronok szüksé-
ges javítását elvégezzék. Így ebben
az esztendőben Aradrajonban a ra-

joni néptanács 17 kulturothron kijá-
vítását vette tervbe.

Magyarpecska és Vinga kultur-
othronát például már teljesen kijá-
vították és mindkét helyen az igé-
nyeknek megfelelő épületekben nap-
ról napra fokozódik a kulturmunka.
Kovaszinc, Firiteaz, Iratos, Mácsa,
Sajtény, Vladimirescu, Torfnya és
Szederhát kulturothronait részben
javították meg.

A javításokat az önadó segítségével
hajtották végre.

Kiküszöbölésre váró hibák

A „G. Dimitrov” gyárban a II.
pártkongresszus tiszteletére megin-
dult szocialista versenyben számos
dolgozó vészt. A gyár vezetősé-
ge az összes munkahelyek telelő-
seinek bevonásával tervet készített,
hogy ennek pontos teljesítésével ki-
küszöböljék a hővégi hajrákat.

Mindezek ellenére a gyárban még
mindig léteznek kiküszöbölésre váró
hibák. Ilyen például az anyagmoz-
gatók kérdése, amely hosszú idő óta
vár megoldásra. Hiba az is, hogy
egy elektromos kocsi, amely az
előállítás célját szolgálja, hét
hónap óta javítatlan. Hiányt szen-
vedünk spirál és menetfúrókban, vi-
dialektrikában, a késekhez szükséges

készülékekben és a géptakarítás-
hoz szükséges kis seprőkben. Az
ilyen és hasonló panaszokat a ha-
vonta megtartott csoportgyűléseken
felelősséget. Az elvtársak választ is
adnak a kérdésekre, jeleznek könyve-
ket foglalkoznak a megállapításokat.
Mindezek azonban nem pótolják a
hiányt.

A gyár vezetőségének alaposab-
ban kellene foglalkoznia a felsorolt
hibák felszámolásával, hogy betart-
hassuk a II. pártkongresszus tiszte-
letére tett felajánlásainkat.

Soimu Ignat,
a „G. Dimitrov” gyár dol-
gozója

Vegyiparunk dolgozói teljesítették öt éves tervüket

Az RMP II. kongresszusának tisz-
teletére rendezett munkaversenyek-
ben hazánk vegyipari dolgozói is ki-
tették magukat: 11 hónap alatt tel-
jesítették 1955. évi globális terv-
feladataikat.

Vegyiparunk termelői kapacitása
ebben az évben lendületesen fejlő-
dött. Új vegyipari üzemek, gyárak
és vegyipari berendezések létesültek.
Igy például a „Petru Poni” műtrá-
gyagyár, ferromangán üzem, ipari
kerámia gyár, földgázból acetilén
előállítás üzemek és egyebek. Néhány
nap múlva megkezdik működését a
moldvai penicillingyár.

Továbbfejlesztett a tudományos
kutatunk. Ez annak köszönhető,
hogy három utabbi kutatóintézet
társult ezek a földgáz, a kőolaj és
az antibiotikumok vegyipari vonat-

kozásait tanulmányozzák.

Vegyiparunk az idén több új ter-
meket állított elő. Ilyenek a ferro-
mangán, a kaurit eny, a nitrogén
műtrágya, többféle rovarirtó, 8 új
festékfajta, 18 új gyógyszer, azonki-
vül egész sor vegyi anyag és mű-
anyag.

Az idén életbeléptetett műszaki-
szervezési intézkedések a gépek és
berendezések teljesítőképességének
jobb kihasználása következtében a
munkatermelékenység 11 hónapra
tervezett növekedését dolgozónk 7
százalékkal teljesítették. Január
1 és október 31 között vegyiparunk
terven felül 51.410.000 lei értékű
felhalmozást bocsátott az állam ren-
delkezésére, december 23-ig, a kon-
gresszus napjáig pedig ez az ösz-
szeg eléri a 65 millió lejt.

A „Szeresd a könyvet” első jevényselője Lippán

A napokban állt össze a Lippai
központi könyvtárban a „Szeresd a
könyvet” mozgalom rajoni bizottsá-
ga, hogy a mozgalom jelvényeit az
arra érdemeseknek odaítélje.

A sikeresen szereplő jelöltek kö-
zül, akik alaposan áttanulmányoz-
ták a nyolc kötetes és az egy aján-
lott könyvet, elsősorban Ardelean
Maria IMSz-tagot, a rajoni népta-
nács dolgozóját kell megemlítenünk,
aki az összes elolvasott könyvről
helyes és alapos ismeretét képezte.

Petrila Petru
tanár, a lippai „Szeresd a
könyvet” rajoni bizottság
tagja

Pénzügyi működési engedélyek kicserélése

A városi néptanács pénzügyi osz-
tálya közli:

1) Az 1955 november 28-i 2374.
számú pénzügyminiszteri rendelet
értelmében az Iparosok, fuvarosok,
kereskedők és vállalkozó tulajdonosok
számára kibocsátott működési en-
gedélyek 1955 december 31-én érvé-
nyüket veszítik.

2) Az 1956. évre érvényes új
működési engedélyeket 1955 decem-
ber 15-ig adják ki.

A megújítást kérvényező, a befizetett illetékről szóló nyugtával, a régi működési engedéllyel és egy fényképpel a városi néptanács 48.
számu szobájában kell jelentkezni.

A jelentkezők hozzák magukkal az
alkalmazottak és családtagjaik szem-
élyazonossági igazolványait.

A kérvényben fel kell tüntetni a
segítségnyújtó családtagok neveit,
a tanoncokat és alkalmazottakat, va-
lamint a személyazonossági igazol-
ványok számait.

—O—

Bukaresti II. 8.05

Kedd, december 6.

BUKAREST II. 8.05: Központi
sajtószemle. 8.13: Rubinstein művel-
ből. 9.15: Román népi zene. 9.45:
Adás pionírok és iskolások számára.
10.15: Esztendő-muzsika. 10.40: A
berlini rádió szimfonikus zenekará-
nak műsorából. 11.25: Dalok hazánk
ifjúságának új életéről. 11.53: Viktor
Merjanov szovjet zongoraművész
hangversenye. 12.15: Népi zene.
12.55: Hírek. 13.00: Déli hangver-
seny. 13.40: Az angol nép dalaiból.
13.58: Cherubini D-dur szimfonia.
14.45: Ajándék-műsor a II. pártkon-
gresszus tiszteletére tett vállalko-
sát teljesítő munkások, kollektívisták
és vállalatok számára. 15.05: Köny-
nyüzene. 15.30: Hírek. 15.35: Opera-
zene. 16.00: Román népi zene. 16.35:
Előadás. 16.45: Kamarazene. 17.10:
Szovjet dalok. 17.30: Rádióújság.
17.48: Könyvzene. 18.00: Szimfoni-
kus zene. 18.55: Hírek. 19.00: Fal-
vak újsága. 19.30: Kivánsághang-
verseny. 19.54: Orvosi tanácsok.
20.15: „A zene és az élet”. 21.15: A
szovjet rádió adása. 21.55: Román
könyvzene. 22.15: Dalok. 22.35: Ro-
dica Sutu hangversenye. 23.00: Hi-
rek.

BUKAREST II. 14.30: Míról ír a
„Scinteia”. 14.40: Leokadia Masleni-
kova és Mark Bernes énekel. 15.00:
Hírek. 15.05: Kivánsághangverseny.
15.35: Román népi zene. 16.00: Rá-
dióújság. 16.15: A főváros hangver-
seny termelői. 16.45: Corina Fili-
mon és Victor Bunea énekel. 17.30:
Hegedű-hármas. 18.00: Kivánsághang-
verseny. 18.30: Adás az ifjúság
számára. 19.45: Szovjet szerzők da-
laiból. 21.00: Könyvzene. 21.45:
Kölgyűgyűjtemény. 22.00: Hírek,
sport hírek. 22.20: Népi zene. 22.40:
Román könyvzene. 23.05: A magyar
rádió műsorából. 0.45: Hírek.

BUDAPEST (KOSSUTH): 10.20:
Kis muzsikuskorok. 10.50: Ady
Endre vers. 11.00: Hírek. 11.10:
Zene a világ minden részéről. 12.00:
Lányok, asszonyok... 12.15: Jó mű-
hárter — szép muzsikát. 12.45: Hét
magyar elindul. 13.00: Hírek. 14.00:
Falusi híradó. 14.15: Ország operák-
ból. 15.15: Hangverseny gyermekek-
nek. 16.00: Hírek. 16.10: Schumann.
16.40: A vén Panna tükre. 17.00:
Dallanulás. 17.20: Most légy okos
Domokos. 17.40: Az állami népi
együttes énekekarának műsorából.
18.05: Hírek. 18.10: Régi operett-
sikerek. 18.35: Előadás. 19.00: Téli
építkezés. 19.10: Szív küldi. 20.00:
Ukraina mezőin. Viglák három
felvonásban. 23.00: Hírek, sport.
23.15: Ismerkedés a zenetudalom-
mal. 24.15: Táncczene. 24.43: Bartók
Béla vonószenyessel. 1.00: Hírek.

BUDAPEST (PETOFI): 15.00:
Operettészletek. 15.45: Nemzetközi
kérdések. 16.00: Népek zenéje. 17.00:
Tallózás a mezőgazdasági lapokban.
17.10: Tánccs fúvószenekarra. 17.30:
Válaszokunk hallgatónknak. 17.45:
Szótárvizsgák: zongorahármas. 18.10:
Az építő kommunizmus nagy orszá-
gában. 18.40: Pihenő ut. 19.00:
Táncczene. 19.30: Rádióújság.
20.00: Új felvételeinkből. 20.40:
Népzene. 20.55: Józsefszakát overerek.
21.00: Mozikok a milánói Scala
történetéből. 22.10: Táncczene. 22.40:
Filmzene. 22.58: Zenekari hangver-
seny.

Testnevelés és sport

A hazai pálya előnye...

A labdarugó bajnokság A) cso-
portjának befejezett küzdelmei után
nem érdektelen, ha megvizsgáljuk,
hogyan használták ki egyes csapa-
tok a hazai pálya előnyeit, mások
viszont jobban szerepeltek idegen-
ben, mint az otthoni körülményekben.

Alább közöljük a labdarugó baj-
nokság A) csoportjában 1955. évben
lejátszott mérkőzések alapján össze-
állított táblázatokat, külön az ott-
honi pályán, külön pedig az idegen-
ben lejátszott mérkőzések alapján.
Megállapíthatjuk, hogy például a
bukaresti Progresul mindkét tábla-
zaton a harmadik helyen szerepel,
a két sereghajtó: a constantai Loco-
motiva és a szászvári Avintul is

„tartja” a 12., illetve 13. helyet.
Más csapatok, mint a temesvári
Stiinta, a petrosényi Minerul, a
szálivvárosi Dinamo és a Hadsereg
Központi Házának csapata jól hasz-
nálták ki a hazai pálya nyújtotta
előnyöket, a Fl. Rosie UTA és a ko-
lozsvári Stiinta viszont inkább ide-
genben szerepelt viszonylag jobban.
De lássuk a táblázatokat:

Ottthon:

Fl. Ploesti	12	8	3	1	31: 9	19
Dinamo Buk.	12	8	3	1	24: 9	19
Progr. Buk.	12	9	1	2	27: 13	19
Hadsereg. K. H.	12	6	4	2	21: 9	16
Dinamo Száliv.	12	6	4	2	21: 10	16
Stiinta Tem.	12	6	4	2	28: 14	16
Minerul Petr.	12	6	4	2	18: 9	16
Fl. Rosie UTA	12	6	3	3	17: 13	15
Stiinta Kolozsvár	12	6	3	3	17: 13	15
Locom. Temesvár	12	6	3	3	20: 16	15

Néhány sorban

Az országos egyéni sakkbajnok-
ság döntőjének 16. fordulójában Ha-
lic remist ért el Gh. Alexandrescu
ellen és így a kitűnő aradi versen-
yző 9 és fél ponttal az élcsoportban
foglalt helyet, ahol kivülve V. Ciocil-
tea, Balanel, Troianescu, Reicher
és Szabó Gyula is szerepelnek. Az
elsősg kérdése és a helyezések csak
az utolsó fordulón döntenek el.

Nagyváradon játszották le az
RNK kupamérkőzéseinek 16. és 17.
döntőjét, amely nagy meglepetést
hozott: a nagyváradi Progresul 2:1
(0:1) arányban legyőzte a Baka-
resti Dinamot, az országos bajnok-
csapatot. A 2. percben Ene góljával
a bukarestiek vezettek, de szünet
után a 3. percben Kozségi révén
egyenlített a Progresul és a 35.
percben Tóth góljával a győzelmet
is megszerezték. A másik elődöntőt
szerdán játszották le Bukarestben: a
Hadsereg Központi Házának csapa-
ta a bukaresti Locomotiva ellen
mérkőzött.

Az ifjúsági asztali tenisz bajnoki
verseny döntőjében a fiúknál a bu-
karesti Nazarebghian győzött, aki a
döntőben 2:1 arányban nyert a szat-
mári Jenel ellen, a leányoknál Ma-
riana Barasch ugyancsak 2:1-re
győzött Golopenfea ellen.

A bukaresti Locomotiva csapata
alban élcscapatokból összeállított ve-
gyes csapatl mérkőzött és 1:1 ará-
nyu döntetlent ért el. A vasutasok
gólját Olaru szerezte.

A budapesti nemzetközi uszór-
versenyen Al. Popescu a 200 méteres

Locom. Marosv.	12	5	3	4	16: 9	13
Locom. Constanta	12	4	4	4	13: 10	12
Avintul Szász.	12	3	2	7	12: 24	8

Idegenben:

Dinamo Buk.	12	7	4	1	18: 10	18
Fl. Ploesti	12	6	3	3	18: 11	15
Progr. Buk.	12	4	6	2	12: 9	14
Stiinta Tem.	12	4	3	5	19: 16	11
Fl. Rosie UTA	12	4	3	5	16: 15	11
Stiinta Kol.	12	2	4	6	10: 22	8
Hadsereg KH	12	2	3	7	17: 17	7
Loc. Marosv.	12	1	5	6	10: 21	7
Locom. Tem.	12	1	4	7	9: 20	6
Min. Petr.	12	2	2	8	10: 24	6
Din. Száliv.	12	2	2	8	9: 29	6
Loc. Const.	12	1	1	10	6: 35	3
Avintul Szász.	12	—	1	11	7: 33	1

Az 1 év bajnoki mérkőzéseln ru-
gott 423 gól is igazolja, hogy csa-
pataink nem voltak az 1955. évben
valami gólképesek, hiszen egy-egy
mérkőzésre mindössze 2,71 gól jut.
Az egyes mérkőzések is a csapatok
gólképességét igazolják és ez ki-
tűnik az alábbi kimutatásból, amely
a leggyakoribb eredményeket szem-
lélteti:

1:0 arányban végződött 27 mérkő-
zés, 2:1 arányban 24 mérkőzés, 1:1
arányban 22 mérkőzés, 2:0 arány-
ban 15 mérkőzés, 0:0 arányban 13
mérkőzés, 3:0 arányban 11 mérkő-
zés, 3:1 arányban 8 mérkőzés, 2:2
és 4:0 arányban 7—7 mérkőzés, 4:1
arányban 6 mérkőzés, 3:2 arányban
5 mérkőzés, 5:0, 5:1, 6:1 arányban
2—2 mérkőzés, 4:2, 4:3, 7:1, 8:0 és
9:1 arányban pedig 1—1 mérkőzés.

pillangó uszásban 2:35 mp.-es idő-
eredménnyel a magyar Tumpak mő-
gött a második helyen végzett. Az
utolsó versenynapon az 1500 méte-
res uszásban Zaboraszi 18:32 mp.-es
kitűnő idővel győzött, a 200 méte-
res meghívásos gyorsuszásban pe-
dig Nyéki 2:07.7 mp.-el végzett első
helyen. A verseny után lejátszott
magyar—olasz vízilabda mérkőzésen
a magyar csapat 8:2 (4:1) arányban
nyert.

Az országos kosárlabda bajnokság
utolsó fordulóján a nőknél a Stiinta
JCF csapata 56:40 arányban legyőz-
te a kolozsvári Stiintát és ezzel
megnyerte a bajnokságot.

Képviselőké a sző.

A felvilágosító munka eredménye

Mint a tornyai 13. választókerület képviselője, igyekszem elegendő tenni feladatoknak. Az állásfoglalásom kívül a mezőgazdasági állandó bizottságon keresztül kapcsolódok be a néptanács munkájába. Munkámat tehát elsősorban ezen a vonalon fejtem ki, de ez nem jelenti azt, hogy a választóimnak érdeklő egyéb kérdéssel nem foglalkozom.

Gyakran felkeresem választóimat, elbeszélgetek velük, egyenként, vagy kisebb csoportokban, megtárgyaljuk az előttünk álló feladatokat és megbeszéljük, hogy az egyes feladatok tevékenységét azok megoldásában.

Az ilyen beszélgetések lehetőséget nyújtanak arra is, hogy felvilágosító munkát végezzek a dolgozó parasztközösségek között a különböző akciókkal kapcsolatosan. Ebben az időszakban főleg az állam iránti kötelezettségek teljesítésére mozgósítom választókerületem dolgozó parasztfélt. Eddigi tevékenységem során megpróbáltam elérni, hogy mozgósító munkám csak úgy lesz eredményes, ha személyes példamutatással élnék a követelekedésben. Így elértem, hogy több dolgozó paraszttal meggyőztém a kvóta beadásának fontosságáról.

Felvilágosító munkám eredményeként Deák András, Gyurica István, Pacurár Dumitru, Juhányák Mihály és még sokan mások, maradéktalanul teljesítették állam iránti kötelezettségüket.

Tevékenységemben természetesen nehézségekbe is ütköztem. Így történt ez a közelmúltban is, amikor felkerestem Zanyik Mihályt egyenlő gondolkodó dolgozó paraszttal. Zanyik Mihály ugyanis alaposan vizsgálódott a kvótabeadásról és így szűkszavúvá vált, megmagyarázta neki az állam iránti kötelezettség teljesítésének fontosságát.

Már esteledett, amikor benyitottam Zanyik Mihályhoz.

— Jóestét, Mihály bátyám.

— Jóestét Feri, ülj le, — mondotta — és számolj el egy székert. Miután leültem, elbeszélgettünk az idejéről, a betakarításról, a vetési munkálatokról, majd szó esett a beszólításról is.

— Választókerületünkben a legelőtben teljesítették a kvótabeadást — mondottam. Felsoroltam néhány nevet azok közül, akik maradéktalanul teljesítették állam iránti kötelezettségüket. Zanyik Mihály egy ideig hallgatott, majd hirtelen felbeszakitott.

— Könnyű nekik, meg reked is — mondotta kipirult arccal, — buzából jó termést értek el, volt miből beadni az államnak. Az én buzámnak egyrésze pedig vízben volt. Kérdezlek, honnan? Miből adjam be a buzát? Még szerencsém, hogy kukoricából jó termést értem el, különben most az sem volna.

Egyideig mind a ketten hallgatunk. Miután láttam, hogy Zanyik Mihály nem folytatja panaszeit, megkérdeztem:

— Mondja, Mihály bátyám, tényleg olyan rossz áll buza földében, hogy nem teljesítheti állam iránti kötelezettségét?

— A kenyérrelváltó megtartottam, ami maradt, beadtam az államnak. De hiszen tudod nagyon jól, hogy víz állt a földemen. Honnan adtam volna be az egész buzát? Majd jövőre beadom a maradékot is, — tette hozzá.

— Hej, Mihály bátyám, nagyon egyoldalúan nézi a dolgokat. Az állam adjon mindent nekünk. Mi pedig a lehető legkevesebbet.

— Mit adott nekem az állam? — pattant fel mérgesen Zanyik Mihály. — Talán erre az 1,75 hektár földre gondolsz?

— Pontosan arra. Ha jól emlékszem, Mihály bátyám, 25 évig dolgozott a kulákokkal és egy talpalatnyi földet sem tudott venni. A kulákok pedig egyre jobban gazdagodtak. És kinek a bérén? A Mihály bátyáén, az enyémen és a többi szegény parasztién.

— Ebben igazad van — mondotta elgondolkodva Zanyik Mihály.

— És jött a földreform. Emlékszem, milyen boldog volt Mihály bátyám is, amikor kímérték az 1,75 hektár földet és végre saját földjén kezdett dolgozni.

— Te Feri, — mondotta rövid gondolkodás után Zanyik Mihály — én nem tagadom meg az államtól azt a kötelezettséget, amelyet minden állampolgárnak teljesítenie kell, de valahog az államnak is be kellene látnia ilyen esetben, hogy...

— Az állam gondoskodott erről is, — szakitottam felbe Zanyik Mihály szavait.

— Hogy hogy?

— A néptanács végrehajtó bizottsága utasítást kapott, amely szerint azok a dolgozó parasztlak, akik vizkárosultak, kukoricát is adhatnak buza helyett.

— Erről nem is hallottam. Mondjad csak, — biztatott.

— Mihály bátyám is adhat 1 kiló kukoricát, 1 kiló buza helyett.

— Igen, — mondotta helyeslően Zanyik Mihály. — Már holnap beadom.

Az idő már későre járt, amikor távoztam Zanyik Mihálytól. A kapuban megszorítottuk egymás kezét.

— Tehát holnap — mondotta...

Suttogó Perenc.

a tornyai 13. választókerület képviselője.

Kollektívista élmunkások

a szentpáli kollektív gazdaságból

Bár nélkülözhetetlen...

Menczel János mellé ülök a biciklő, fényes padra. Nem kell sokat kérdezősködnöm, szinte önti a szavakat:

— Ezelőtt négy évvel, az első között léptem a közös gazdaságok útjára, azelőtt bérlet voltam Tóth András kuláknál...

Tizenkét éves korában árvaságra jutott, így került a kulákhöz bérletre, de amikor a munkával eltöltött évek után a bérlet kérése nem kapta meg. Mikor erősebben követte, a kulák megígérte, hogy örökösévé teszi, pedig három lány volt. Az ígért, ígért maradt.

— Magamfajta szegény lányt vettem feleségül. Megnővültem és otthagytam a kuláktól. Elegendő dolgoztam ingyen. Beleptem a kollektív gazdaságba, mert tudtam, hogy itt van az én helyem.

Új uton

— Piroka Matild elvtársnő 460 munkanapegységet teljesített. Munkája után többek között közel 60 mázsa szemesgabonát kapott az elosztás alkalmával — mondja Cserel János, a szentpáli „Dörsz György” kollektív gazdaság elnöke.

Viharos taps a válasza.

A gyűlésen minden szem rá tekint. Szerényen ül a terem egyik szögletében, lehajítja fejét, szőke haja eltakarja kislányos arcát. Az őlében aranyszőke, négy éves kislány, megtört szemű, a taps ébresztette fel. A sok tekintet zavarba hozza, sírásra görbült száját, míg édesanyja, hogy saját ábrát leplezze, mosolyogva csitítja, babusgatja...

Az élmunkások a gyűlés befejeztével hazafelé indul. Elkeserülnek. Mielőtt tagja a kollektív gazdaságnak, Piroka elvtársnő — szólítjuk meg.

— Először 1952-ben léptünk a közösbe, de a következő évben kiléptünk.

— Miért?

— Részletet a kulákok. A férjemmel is összeküldtünk ez-ért. Ő bent akart maradni, választást fenyegetőztünk, de három hónap múlva már megértettük, hogy a férjem szavaiban kell keresnem az igazságot. Kibékültünk és visszajöttünk a közösbe. Azóta jól élünk, sokkal jobban, mint a kintiek.

— Mit csinálnak azzal a rengeteg gabonával?

— A kukoricával sertéseket hizlalunk, a buzából pedig marad eladásra is.

Alacsony, gondozott ház körvonalai valnak ki az éjszakai sötétségből.

— Ez a ház a miénk, — mutatja, majd büszkén hozzátesszi: mi magunk építettük.

Biztosítottuk a zavartalan árusítást

— Beszélgetés Mihály Achim elvtárral, az „Universal” állami áruház igazgatójával —

Szerkesztőségünk néhány kérdést intézett Mihály Achim elvtárhoz, az Universal állami áruház igazgatójához, a Román Népköztársaság minisztertanácsának az egyes közüzemi áruk kikereskedésének áruházi csökkenésére vonatkozó határozatával kapcsolatban. Alább közöljük a kérdéseket és Mihály Achim elvtárs válaszait:

KÉRDÉS: Hogyan oldották meg a leltározást és az árak átszámítását?

VALASZ: December 3-án, miután értesültünk a dolgozók számára örmeltes árcsökkenési határozatról, kereskedelmi vállalatunk vezetősége hozzájárult az előkészítési munkához. Az esti órákban megkezdődött a vállalat alkalmazottainak mozgósítása, hogy másnap idejében hozzájáruljanak a leltározáshoz. Ugyanakkor a vezetőség elkészítette a névsort azokról az elvtársakról, akik egy-egy leltározó csoportban dolgoznak.

Vasárnap — december 4-én — reggel fél nyolckor teljes lendülettel hozzájárultunk a munkához. A határozatban szereplő összes árukat leltározásba vettük. A kereskedelmi minisztériumtól kapott utasítások alapján átszámítottuk az árakat, a szűkös az üzletben és a kirakatokban is kiügyesztettük az új, csökkentett árakat.

Azért, hogy a vásárlók minél könnyebben eligazodhassanak az új árak tekintetében és hogy felismerhessék a határozat jelentőségét, a fontosabb termékekről nagy feliratot készítettünk, amelyen feltüntettük a csökkentett százalékokat, és ezt a táblát kiügyesztettük az áruházi bejáratánál. Egy „összehasonlító” kirakatot rendeztünk be. Itt egy olyan feliratot állítottunk ki, amelynek az ára azelőtt 913 lej volt, a most 792 leire csökkent. A kabát mellé, szemléltetésképpen elhelyeztük azokat a csökeket, amelyeket a különbözőből megvásárolhatunk például: egy 40,90 lejes zafír inget, egy 20,90 lejes műselyem nyakkendőt, egy pár 19,70 lejes férfi lábrész, egy 11,90 lejes gyapjúkesztyűt és 27,63 lejes szövetcsapát.

KÉRDÉS: Milyen áruknál ir elő a minisztériumtól a határozat jelentős árcsökkenést és mit jelent ez a gyakorlatban?

VALASZ: Mint a határozatból is kitűnik, a fontosabb közüzemi árukknál történt a legjelentősebb árcsökkenés, például a gyapjúszövet felkészítésként és a gyapjúszövet nélküli készítményeknél, 5–24, illetve 5–20 százalékgig. Igen jelentős még egyébek között a labutórok árának 10 százalékos csökkentése.

Hogy mit jelent mindez a gyakorlatban, az már az előbbi összehasonlítás példából is kitűnik. De nézzük meg még részletesebben ezt a kérdést néhány termékénél.

GYAPJUSZÖVETBŐL KÉSZÜLT FERFI KESZRUHAK

	régi ár	új, csökkentett ár
Gyapjúszövet öltöny	526 lej	495 lej
Gyapjúszövet öltöny	474 lej	390 lej
Gyapjúszövet öltöny	474 lej	373 lej
Férfi szövetnadrág	135 lej	132 lej
„Kangarni” szövetnadrág	210 lej	199 lej
Téli kabát	873 lej	754 lej
Téli kabát	801 lej	690 lej

GYAPJUSZÖVETBŐL KÉSZÜLT NŐI KESZRUHAK

	régi ár	új, csökkentett ár
Téli kabát	460 lej	391 lej
Felső	473 lej	397 lej
Loden-raglán	468 lej	388 lej
Loden-raglán	514 lej	427 lej

Ami a butorok árának csökkentését illeti, azt a következő néhány példán kifejezően szemléltetjük:

	régi ár	új, csökkentett ár
„Popular” típusú hálósobabutor	1664 lej	1498 lej
„Popular B” típusú hálósobabutor	2012 lej	1811 lej
Agybét	1046 lej	941 lej
„Arad” típusú kombinált szobabutor	5750 lej	5175 lej
„Dunarea” típusú kombinált szobabutor	6090 lej	5481 lej
„Timis” típusú konyhabutor	1256 lej	1130 lej
„Oradea” típusú háromrészes szekrény	2046 lej	1836 lej

KÉRDÉS: Milyen volt a forgalom az új árakkal való árusítás első napján?

VALASZ: Általában sokkal több volt az érdeklődés, mint máskor, hiszen mindenki új árszámításokat végzett, hogy most már mennyit csúszhat be gazdaságosabban pénzét. De az árusítás is nagyobb volt ezen a napon. A konfekció rajonban kiűnt ez már az első három órában is, hiszen körülbelül 8–10 százalékkal többet árusítottak, mint például a múlt héti hétfő délelőttjén az első három órában. Csúpan női kabátokból 16-ot adtak el ezidő alatt.

Szabó János

Végezzük el az őszi mélyszántást!

A párt, a néptanács és a mezőgazdasági szervek irányítása, össztönsze és szakmai utmutatása, termékeny talajra talált a dolgozó parasztlak körében, s szakszerűen, az agrotechnikai szabályoknak megfelelően művelték meg föllyüket. Így például Sofronya községben Minda Simion dolgozó paraszt tavaly ősszel 23–30 centiméter mélyen végezte el az őszi szántást és így 58 ár földön 20,365 kiló kukorica termett. Ebből is láthatjuk, hogy nem maradt eredménytelen azoknak munkája, akik tavaly ősszel elvégezték a mélyszántást.

Tartományi viszonylatban az őszi mélyszántás tervét 84,9 %-ban valóították meg a mezőgazdasági dolgozók. A rajonok közül a leg-

szébb eredményt Kőrösrajonban érték el, ahol a tervet már 71 százalékban valóították meg. Nem mondhatjuk el ugyanezt Borosjenő és Lippárjaonokról, ahol az őszi mélyszántást tervet csak 50,6, illetve 44,3 százalékban valóították meg. Általában azt mondhatjuk, hogy a rajoni néptanácsok végrehajtó bizottságai kiengedték kezűkből a munkálatok irányítását: nem segítették a dolgozó parasztlakot abban, hogy az őszi vetéssel és betakarítással egyidőben végezzék el a mélyszántást is. A mélyszántás lehetővé teszi, hogy a talaj a tél folyamán sok csapadékot halmozzon fel. A mélyszántással több, mint 25 százalékkal növelhetjük a terméshozamot. Ha csak egy-két mázsa

terméstöbbet számítottunk az őszi mélyszántásba vetett növényeknél, akkor is nyilvánvaló, milyen érték ez a munkát elhanyagolni.

Az őszi mélyszántás ütemét feltétlenül meg kell gyorsítani tartományunkban. Ezen a téren sokat tehetnek a gépalomások. Ma a kollektív gazdaságok, a mezőgazdasági társulások, sőt az egyéni gazdaságok dolgozó parasztlak is szívesen veszik igénybe a traktorokat, főleg az őszi mélyszántás elvégzésére. Ezért a gépalomások vezetőinek arra kell törekedniük, hogy a rájuk háruló feladatokat idejében és jól végezzék el. A mélyszántás meggyorsítása megkívánja, hogy a traktorbrigádok éjjel-nappal — két váltásban — dolgozzanak.

Budapesti levelek

Párizsban, 1954-ben kis riport-könyv jelent meg. A könyv két francia újságíró, Andre Wurmser és Louise Mamiac Budapesti írt leveleit tartalmazza. Ezt a kis publicisztikai gyűjteményt Budapesti levelek címmel Bajmóti László fordította magyarra és az „Új Magyar Könyvtár” ez évben juttatta a magyar anyanyelvű olvasók kezébe. Így került az aradi könyvesboltok kirakatába is.

Sulyos, megdöbbentető igazság, hamisítatlan francia szellemességgel feltárja — ez a legtöbb, de egyben a legkevesebb is, amit a harmadik század oldaláról elmondhatunk.

Remek példát kapjuk Wurmseről és Mamiactól annak a zsurnalisztikai művészetnek, hogyan kell a sokszor száraz statisztikai adatokat is könnyen, érthetően és meggyőzően, s ugyanakkor érzékenyen olvasmányos formában feltüntetni.

Lenyűgözden drad a könyvből a szocialista és a kapitalista életformák közötti különbség szinte plasztikus érzékeltetése.

Könnyűdén és mégis tömören, néhány szóval képesek a szerzők feltárni egy ország két történelmi korszakát, a sötétet és zavaros, amelyet a huszadik század Horvátországát jelentett Magyarországon és az ország felszabadulása után egyre nanjénesebbé váló éveket.

Leginkább a francia állagpáldárhoz szólnak a Budapesti levelek, de a címzetek között vannak immár „történelmi” nevek is. Ilyen jelzőcímekkel találkozunk a könyvben:

„Levél a Tournadre tábornoknak, Szeged volt katonai kormányzójának, néhány rokonszóról: Iga, legidén, igazbarnó.”

„Levél a 8114-es rendőrnél két aduú megtelepítő talákozásra, a Magyar Népköztársaság alkotmányának kihelyezését olvasó szocialista jelző, néhány statisztikai adatról, valamint azokról a következtetésekről, amelyek a demokrácia, az állam és a hatalom természetére vonatkozóan levonhatunk ezekből a té-

nyekből, kifejezésekből és számokból.”

Louise Mamiac a francia rendőrhöz írt leveleiben szellemesen állítja szembe egymással a francia munkás és a francia rendő, valamint a magyar munkás és a magyar rendő egymáshoz való viszonyát.

Ahol a francia munkás és francia rendő találkozik, ott az államhatár elnyomó szerének egyik közege és a nép egyik képviselője közötti ellenségeskedés robban ki. Magyarországon pedig két aduúháza van egymás mellett, az egyik a bányászok, a másik a rendőrhöz. Rendő és bányász barátok találkozik egymással és kar karbaítatva röjűk az aduú sétányra.

Mindaz mennyire valószínű és mégis milyen hihetetlen egy francia „zsarnok” számára.

Leveleket írtnek a könyv szerzői de Segur grófnőhöz, szülőtől Rostopcsin Zsófiához és de Vitry grófhöz, a Péchiney vegyipari társzét elnökhelyettes vezérigazgatóhoz, aki egyetlen évben több mint 8 millió frankot vett fel taniem-képpen; Antoine egyetemi tanár urnak, Molieről és Magyarországról, ahol a kultúra ma már mindenki. Valamennyi levél mindenkihez szól: azokhoz is, akik Franciaországban és más tőkésországban bekunytak a szemükkel a népi demokráciák országokban elért vívmányok előtt és azokhoz is, akik a népi demokrácia országokban úgy tudták legjobban felmérni saját vívmányait, ha időnként összehasonlítást tesznek a saját és a tőkésországokban élő dolgozók életformája között.

Ezért szükséges, hogy minél több olvasdék Andre Wurmser és Louise Mamiac könyvét nálunk és ezért közöljük alább a könyv egyik részletét.

Levél — előszó gyantán —

Durand ur párisi polgárnak

On nem tartozik a dusszagdag gyárosok közé, Durand ur. Nem dolgozik egész sereg munkással. Nem olyan üzemből húz busás hasznot,

amely számára kiöregedett bedolgozók hada dolgozik potom bérért valamely piszkos pincsehelyiség felhomályában. Onnek semmi köze a nagyvárosok tulajdonosaihoz, akik olyan nagylelkűen adják takaros (de roszul fizetett) elárulónál később a mákonyos hetilapokat, amelyekben olcsó feledést találnak. Persze, azért Onnek is van néhány részvénye — biztos befektetés, állampapírok — de On nem játszik sem a tőzsdén, sem a lóversenyen. Legfőképpen anynyi futja Ontól, a nyári üdülés idején, ha éppen esik az eső és nem lehet ki menni a szállodából, hogy beugorják egy bridszpartiba gyámoltalan negyedikes. A lakása elég szép, de nem előkelő; gyermekeit szigorú erkölcsi elvekre tanítja. A hálósobabja falát ott látható a fénypépük, amely első áldozatuk idején készült. Egy díszkeret kis asztalban pedig ott ékeskedik üveg alatt egy díszesen nyomtatott Platin(*)-szonett. A felesége kapta ezt az együgyű ajánlékot egyik gyermekkorú barátnőjétől:

Akinék kényelmes, csinos háza van, Kinek ocsizkodni nem kell rokkok, Kinek megelégedhet neje bájjal, Nyugalomban várja ő halálát ott-lon.

On szerel olvasni, esetenként halgatni, ha elutasít, sohasem mulasztja el, hogy hazahozzon néhány szép festmény-reprodukción, vagy máz, nem nagyon értékes, de jó izlésre valló csecsebecsét.

Nem olyan felesleges van Onnek, aki vídabundáról álmodik. Este horgolni szokott, miközben a rádió valamilyen szép hangversenyt közvetít és On egy komoly folyóiratot olvas. Nagyon rendes, jóérzésű asszony és On igazat adott neki, amiért tegnap a családnek ajándékozta azt az egyszemű cipőt, amelyikben vasárnap annyira fájt a lába.

(*) Cristophe Platin (1514–1589) — antwerpeni nyomdász-mester, híres nyomdász-dinasztia alapítója, díszes kiállítás nyomatványai világszerte ismeretesek.

On jó férj, derék családapa, meg-hitt barát. Korán kel, mesterségét lelkiismeretes gondallal üzi. Nagyvágyas nem emészt, trügység nem epezt, a legnyek sem árt. Jó francia, jó átlagfrancia.

No de persze, amikor leleszi az újságot, néha kellemetlen érzése támad — de hát ugyan ki vethetne Onnek valamit a szemére? Nem beszélve arról, hogy mit is vethetne a szemére? Ugyan mi bünt követelt volna el?

Néhanapján távoli híreket hall egy másik világról, melyet csak nehezen tud elképzelni. Természetesen, a hírek ellentmondanak egymásnak: egyek szerint (s ezek vannak többségben) pokol; mások szerint igazságosabb és logikusabb rendszer, de ezt csak egy meraknyi rajongó állítja — hogy, hogy nem, néhány elismert kiváló szellem is közléjük tévedt — akit egyébként On más irányú munkásságáért becsül is. Általában azonban az On környezetétől jótudó hírek a dolgokat: tárgyalások kompromisszumok nincsenek Franciaországban.

Mert hát On is tárgyalások kompromisszumok, ingerálatlan utasítja a lakosokat a karattyólós nagyságának a tul szentvedélyes és tul megfellebbezhetetlen ítéletét, akikkel a Vezérigazgató urnál szokott találkozni. Az igazság az, hogy nagyon nehéz meg tudni, mi is történik ott valójában. Hiszen arról is mindentől úgy titokzatos ködfátyol borít...

Azt még el lehet képzelni, hogy néhány szerencsétlen ember sorsa szerencsésen megváltozott ezekben az elmaradott országokban; valószínűbb azonban az, hogy az ő ügyes propagandájuk olyan vívmányokat dicsoít, amelyek nálunk már régen megvalósultak. Könnyű dolog nagy hűhót csapni egy mintászok, egy élőkörhöz, kezdetleges szociálpolitikai intézmények körül. Nem beszélve arról, hogy mindezt olyan kiváló módon, olyan baszkodás, olyan korlátosság és olyan olcsó demagógia övezi, hogy On, a szabadság, a demokrácia, a kultúra nemes hagyományai szellemében nevelkedett francia, sohasem nyugodnék bele ebbe a rendszerbe.

Erről jut eszébe, ugye, hogy valamelyik este, amikor Dupontkínál vásároltát, Dubois ur, aki üzleti ügyekben sokat utazik, a régi Magyarországra emlékezett, amelyet olyan jól ismert. A cigánymuzsikáról, a pompás tokajról, a szép Budapestről mesélt és hozzátette, hogy a magyarok nagyon kedves emberek. Ismerősem Budán laktak, tudják; ő, hány szép estét töltöttél virágos erkélyükön, ahonnan tekintetem végig siklott a tündöklő folyó által kettészelt, fényben ragyogó városra... Mindez persze már a múlté.

Vajon mi történt az ismerősökkel? Meghaltak, vagy talán kivégezték őket, esetleg azoknak a nyomorúságos életét élők, akik reggel a gyárkapukban blokkolnak.

Es amikor a vendéglátó Dupont ur arról a valaha elegáns hölgyről beszélt, aki a balzsamos erkélyen kávéval kínálta s aki ma lomposan öltözködik, lonnyadt nyakát ócska sál fedi, szóval arról az ismeretlen asszonnyról, akit ma arra kárhoztatnak, hogy csajkából egyék — akkor, ugye, Durand ur, On előtt megjelent a kedves neje arca.

Nem csoda hát, ha néhány nappal később, amikor valami olyasmit olvasott Magyarországról, ahol kedvező számok szerepeltek, haragosan toltá felre az újságot. No és, mondjuk, hogy van valami igazság ebben a propagandában, de kérem szépen, mi közünk nekünk mindehhez? Mi tul individualisták vagyunk ahhoz, hogy lenyéljük ezt a kaszárnyarendszert. A franciából sohasem lesz gépember. A szabadság, az egyén méltósága...

Egy szép napon azonban, amikor a Champs-Élysées sugárútán sétált, megdöbbentették a mozi reklámok: némi combok, fenyegető pisztolyok, megint combok... a szellem méltósága, ugyebár?

No és azt is meg kell vallani, hogy az újság bizony eléggé vizsztatószt és On hiába dugja be a fülét, a bőkezűen fálalt, kellemetlen hírek mögött mégiscsak meghallja a másik világból jövő igazabb hangok kontrapunktját. Ugy látszik, mindenki összeküldött On ellen, a-

nyugalma ellen; azok is, akik minden bizonnyal igaz rossz hírekkel jönnek, de azok is, akik a valószínűleg hamis jó híreket közlik. Szerencsére, On előtt megjelenik a lonnyadt nyakú nő az ócska sállal, a csajkával. O az On vendéglátója. Vagy talán talizmánja. Jaj, mi lenne, ha eltűnnél. Akkor Onnek ítélet kellene mondania a saját világa és saját maga fölött. Az persze tény és való, hogy sok olyasmit lát maga körül, amit nem helyes, de hát milyen felelősség hárul Ontre? Semilyen. Ugyan ki vethetne bármit is a szemére? Senki.

Maradjunk csak nyugodtak, ne hagyjuk magunkat befolyásolni. A mi világunk nem tökéletes, őt távolról sem az — és On ezt szívesen elismeri. Mert hát ami de Wendel ur millárdiért illeti... — és amikor On de Wendele gondol, gondolhatna akár Rotschildra is, vagy Cuevas markira... — vajon honnan csöphettek azok? Bizony az igazság az, hogy valószínűleg mások munkájából származnak. A Boussacokra**)

nincs nagy ezülség, annyit ezentig, de hát Onnek mi köze hozzá? Semmi. Az ég-világ semmi. A világ már bizony igazságtalan és On ezen edeskeveset se gíthet. Mindent elkövet, hogy kedveskedjék azoknak, akiket ismer, a szegényeknek, a boldogtalanoknak. Egyébként ami a boldogságot illeti...

Es ami Ont magát illeti, vajon mik a vágyálmai? „Kényelmes, csinos ház... bor, buza, békeség...” Egészség, hogy becsületben felnevelje gyermekeit, tisztességes méltóságot adjon a kezükbe s hogy megtanuljanak a saját lábukon állni. Ami a többi illeti, azzal jobb nem törődni, nem elképzelni azt, hogy milyen lesz a jövő, sőt még a jelen időkn sem érdemes nagyon elgondolkozni.

*) Dusszagdag franciák

N. A. Bulgaryin és N. Sz. Hruscsov burmai látogatása

N. A. Bulgaryin, a Szovjetunió Minisztertanácsának elnöke, N. Sz. Hruscsov, a Szovjetunió Legfelső Tanácsa Elnökségének tagja, néhány nap óta a Burmai Unióban tartózkodik. Rangoonban, az ország fővárosában megkezdte nagygyűlésén U Szei Pe, a város polgármestere üdvözlő a Szovjetunió vezető államférfiit, majd N. A. Bulgaryin válaszként üdvözlésére. Üdvözlő beszédet mondott U Nu, Burma miniszterelnöke, Ba U, a Burmai Unió elnöke estebedt adott a kedves vendégek tiszteletére.

U Nu, a Burmai Unió miniszterelnöke fogadást rendezett N. A. Bulgaryin és N. Sz. Hruscsov tiszteletére.

A fogadáson jelen voltak a szovjet államférfiakkal együtt a kíséretükben lévő személyiségek is. Megjelentek a fogadáson a burmai kormány miniszterei, a minisztériumok főtisztviselői és a diplomáciai képviselők vezetői.

A fogadáson U Nu miniszterelnök a következő beszédet mondotta:

U NU BESZÉDE

1955 október 21-én, amikor megérkeztem a moszkvai repülőtérre, kifejeztem azt a hő óhajomat, hogy „teremtünk meg országaink baráti kapcsolatának tartós alapját”. Az Önök nagy országában tett hosszú utazásom és a Szovjetunió vezetőivel és népeivel folytatott őszinte, közvetlen beszélgetések meggyőzték arról, hogy a Szovjetunió határtalan rokonszervet és jóakaratot tanúsít a burmai nép iránt.

Az ország bármely részében voltam, ámulatba ejtett, hogy mindenütt milyen rendkívül szívesen fogadtak és részesítettek. Alig csak megfordultam, ösztönös boldogságot és jólelt kívántak a burmai népek. A Szovjetunióban szerzett személyes tapasztalatom meggyőzte róla: nincs okom kétkedni a szovjet népek

abban a törekvésében, hogy még szorosabb kapcsolatokat alakítsanak ki a szovjet néppel. Mely hálával és azzal az érzéssel hagytam el az Önök nagy országát, hogy létrejött országaink barátságának szilárd alapja.

Hazatérésem után gyakran visszaemlékeztem a szovjet vezetőknek arra a kijelentésére, hogy a mi kapcsolatunk „két olyan egyenlő és szuverén állam kapcsolata, amelyek kölcsönösen tisztelik egymást és érdekük a béke fenntartása”.

A Szovjetunió kiemelkedő vezetőinek burmai látogatása még inkább meggyőzték országaink baráti kapcsolatát. Öccellenőitök kétségkívül tudják, hogy Burma vezetői és a burmai nép teljes mértékben értékelik az Önök irántunk tanúsított jóakarátát és barátságát.

Eljen a szovjet-burmai barátság!

Ezután N. A. Bulgaryin szólalt fel.

N. A. BULGARIN BESZÉDE

Miniszterelnök ur! Magam és Nikita Szergejevics Hruscsov elvtárs nevében köszönetet mondok hozzánk intézett üdvözlő szavaiért.

On nem téved, amikor azt mondja, hogy a Szovjetunióban tett látogatása után megerősödött az a szilárd meggyőződése, hogy a szovjet nép a szovjet-burmai kapcsolatokat kiépítését óhajtja, rokonszervet és tiszteletet érez a burmai nép iránt.

Mint tudjuk, államaink társadalmi és politikai rendszere eltér egymástól. Ez azonban nem gátol meg bennünket abban, hogy baráti viszonyban éljünk egymással és kifejezzük békés együttműködésünket, mert népeink legfőbb törekvése a béke fenntartása és megszilárdítása, mert az összes népeknek békére van szükségük ahhoz, hogy nyugodtan és félelem nélkül dolgozhassanak az emberiség javára.

A többi országgal kapcsolatos politikánk alapja mindenkor a területi épség és a szuverenitás tiszteletben tartása, a más államok belügyeibe való be nem avatkozás, az egyenlőség és a kölcsönös előnyök tiszteletben tartása. Ezeken az elveken alapulnak a Burmai Unióval fennálló kapcsolataink is.

Örömmel tölt el bennünket, hogy a személyes érintkezésünk, amely most itt folytatódik, előmozdította a meggyőződést egész sor nemzetközi kérdésben, országaink kapcsolatainak és együttműködésének kérdésében, elősegítette népeink barátságának kibontakozását.

Örömmel tölt el bennünket, hogy a burmai nép bizonyos sikereket ért el a gazdasági, a kulturális, az idegen intervenció és pusztító háború súlyos nyomainak felszámolásában. Tiszta szívből még nagyobb sikereket kívánunk Önöknek országuk javára és boldogulására.

Miniszterelnök ur! Örömmel fogadtam azt a Moszkvában kifejezett kívánságát, hogy teremtsünk baráti kapcsolatokat országaink között. A Szovjetunió és Burma barátsága most tényleg vált. Fejlesztjük és szilárdítsuk államaink kapcsolatát.

Eljen a világbéke!

Végül N. A. Bulgaryin U Nu miniszterelnök egészségére emelte poharát.

RANGOON. (Agerpres). — A TASZSZ jelenti:

N. A. Bulgaryin és N. Sz. Hruscsov december 3-án reggel Rangoonból repülőgépen a Burma északi részében lévő San államba utazott.

A szovjet államférfiak vasárnap Mandalayban, Burma egyik legjelentősebb városában tesznek látogatást.

Mandalay-ba érkeztek

A vendégek elvonultak a felsorakozott diszszázad arcéle előtt. Ezután N. A. Bulgaryin és N. Sz. Hruscsov, a Szovjetunió és Burma zászlóival feldíszített baldachin alá mentek. Itt a helyi hatóságok és a társadalmi szervezetek többségének képviselőinek jelenlétében nagygyűlést tartottak a szovjet vezetők tiszteletére. Mandalay város polgármestere üdvözlő levelet olvasott fel, majd N. A. Bulgaryin válaszként beszédet mondott, hangsúlyozva a két ország baráti kapcsolatát meggyőzően a barátság fontosságát az egyetemes béke megteremtése érdekében.

Ezután N. A. Bulgaryin és N. Sz. Hruscsov gépkocsin áthaladtak a városban. A lakosság szívesen köszöntötte a vendégeket.

A városmentől folyó partjára érve a vendégek sétahajózáson vettek részt a Mindon hajón. Ezután N. A. Bulgaryin és N. Sz. Hruscsov gépkocsin Mandalayból Mamio helyi fővárosba utaztak, ahol a december 4-i estét töltötték.

K. J. Vorosilov, A. I. Mikoján és V. M. Molotov látogattak a Szovjetuniót látogató osztrák parlamenti küldöttség tagjait

MOSZKVA. (Agerpres). — A TASZSZ jelenti:

K. J. Vorosilov, a Szovjetunió Legfelső Tanácsa Elnökségének elnöke, A. I. Mikoján, a Szovjetunió Minisztertanácsának első alelnöke és V. M. Molotov, a Szovjetunió Minisztertanácsának első alelnöke, december 3-án a Kremlben találkoztak az osztrák parlamenti küldöttség tagjaival.

K. J. Vorosilov, a Szovjetunió Legfelső Tanácsa Elnökségének elnöke, a szovjet kormány nevében köszöntötte a vendégeket és hangoztatta, hogy a parlamenti küldöttségoszerék és különböző más delegációk látogatásai közelebb hozzák egymáshoz a népeket, hozzájárulnak a megakadt kapcsolatokat újrafelvételéhez és új kapcsolatokat létrehozásához. Ez nemcsak enyhíti a nemzetközi feszültséget, de olyan baráti viszony kialakításához vezet, amely alkalmas arra, hogy az összes problémákat a kölcsönös megértés szellemében lehessen megoldani.

A másfél óráig tartó beszélgetés során az osztrák parlamenti képviselők a Szovjetunióban szerzett benyomásaikról beszéltek.

V. M. Molotov rámutatott arra, hogy noha a külügyminiszterek genti értekezletén nem hoztak határozatot az országok közötti kapcsolatok fejlesztéséről, mégis a szovjet kormány kitartóan és határozottan azon fáradozik, hogy kifejlessze kapcsolatait más államok tudósai, művészeivel, közelebbi személyiségeivel.

A. I. Mikoján hangsúlyozta, hogy Ausztria és a Szovjetunió között nincsenek megoldatlan problémák és hogy a szovjet kormány szigorúan tiszteletben tartja az érvényben lévő szerződéseket és egyezményeket vállalt kötelezettségeit.

K. J. Vorosilov azt hangoztatta, hogy állandóan szilárdítani kell a Szovjetunió és Ausztria barátságát, amelyet megbonthatatlanná kell tenni.

MOSZKVA. (Agerpres). — A TASZSZ jelenti:

A. Frisch, az osztrák szövetségi tanács elnöke, a Szovjetuniót látogató osztrák parlamenti küldöttség vezetője, nyilatkozatot tett közre, amelyben hangsúlyozza:

„Az osztrák parlamenti küldöttség kéthetes szovjetunióbeli látogatása során megtekintette Moszkvát, Leningrádot, Rígit, Kievet, Tbiliszit és Sztálingrádot. A küldöttség tagjai ipari és mezőgazdasági vállalatokat, iskolákat és kórházakat látogattak meg. Az osztrák képviselők mély benyomást gyakorolt a Szovjetunióban folyó nagyarányú békés építő munka, amely azt bizonyítja, hogy a Szovjetunió népe, akárcsak más népek, békére vágyanak és a béke érdekében munkálkodnak.

Az osztrák parlamenti küldöttség meggyőződése, hogy az ilyen kölcsönös látogatások hozzájárulnak a népek közötti jobb megértés létrehozásához és úgy vélik, hogy látogatásokkal lényegesen előmozdították az Ausztria és a Szovjetunió népei baráti kapcsolatainak kifejlődését.

Az osztrák küldöttség tagjai a legösszetettebb hálájukat fejezték ki azért a szovjet vendéglátásért, amelyben a szovjet hatóságok képviselői és a lakosság részesítették őket.

BECS. (Agerpres). A TASZSZ jelenti:

Az osztrák parlamenti küldöttség tagjai repülőgépen Moszkvából december 4-én visszaérkeztek Bécsbe.

Max Reimann rádióbeszéde

BERLIN. (Agerpres). Az ADN jelenti:

Max Reimann, Németország Kommunista Pártja KV első titkára, a napokban rádióbeszédet tartott a Német Szövetségi Köztársaság kormánynyilatkozatával kapcsolatban.

Reimann kijelentette, hogy amint von Brentano külügyminiszternek a Bundestagban mondott beszédéből kitűnik, a nyugatnémet kormány folytatni kívánja a régi politikát, a párizsi egyezmények valóra váltásának politikáját.

A nyugatnémet lakosság túlnyomó többsége — mondotta Reimann — visszautasítja ezt a politikát. A Szövetségi Köztársaság lakossága egyre inkább felismeri, hogy Németország egyetemes béke nem érhető el a párizsi egyezmények és egész Németországnak az északatlanti paktumba való bevonása alapján.

A német nép nemzeti érdekei megkövetelik, hogy Nyugat-Németországban vessenek véget a militarizmusnak és távolítsák el a militarizmus híveit — a monopólistákat és a nagybirtokosokat.

Ollenhauer bundestagi beszédére utalva, Reimann ezeket mondta:

Ollenhauer beszédében elvileg egyetértett Adenauer politikájával, amely szerint a jövő Németországnak a militarizmus Németországnak kell lennie, amelyben a monopólisták uralkodnak. Így tehát Ollenhauernek a német egységgel kapcsolatos összes beszédei nem egyebek, mint a szociáldemokrata párt tagjainak, a dolgozóknak a félrevezetése.

Reimann megemlékezett Ollenhauernek azt a kijelentését, hogy a szociáldemokraták és a kommunista párt között állandóan az egyenlenség.

Kijelentem, — mondotta Reimann

Az arab államok nem akarnak résztvenni más államokkal való tömbökben és nem akarnak idegen érdekeket szolgálni

KAIRO. (Agerpres.) A TASZSZ jelenti:

Az „Al-Kuat Al-Muszallah” imú folyóirat vezércikkében arról ír, hogy a nyugati államok hatalmas nyomást gyakorolnak Egyiptomra és más arab államokra, hogy bevonják őket a bagdadi agresszív tömbbe.

A cikk hangsúlyozza, hogy Egyiptom más arab államokkal együtt visszautasítja a nyugati államok tömbjében való részvételt, valamint azokat a célokat, amelyeket a blokkok létrehozói követnek és amelyek nyilvánvalóan ellentétben állnak az arab népek érdekeivel.

A Dimitrovi Népi Ifjúsági Szövetség KV plenáris ülése

SZOFIA. (Agerpres.) — A ATB jelenti:

A bolgár sajtó közölte, a Dimitrovi Népi Ifjúsági Szövetség KV november 28-i V. plenáris ülésének határozatát. Az ülés munkálataiban résztvett Viko Cservenkov, a Bolgár NK minisztertanácsának elnöke és Todor Zivkov, a Bolgár Kommunista Párt KV első titkára.

A plenáris ülésen A. Dimitrovi, a Dimitrovi Népi Ifjúsági Szövetség KV első titkára jelentést terjesztett elő. Rámutatott azokra a feladatokra, amelyek a mezőgazdaság fejlesztésével kapcsolatos pártmunkából a Dimitrovi Népi Ifjúsági Szövetségre hárulnak. P. Iljev, a Dimitrovi Népi Ifjúsági Szövetség KV Irodájának tagja, jelentést terjesztett elő a Dimitrovi Népi Ifjúsági Szövetségnek a nép és az ifjúság körében a sajtóterjesztés terén kifejtett tevékenységéről. Viko Cservenkov beszédet mondott a Dimitrovi Népi Ifjúsági Szövetség feladatairól a falkakon.

A plenáris ülés határozatai konkrét intézkedéseket tartalmaz arra vonatkozóan, hogy miként kell megszervezni a falusi ifjúságot a gazdag természetű vívott harcban való gyakorlati részvételre.

Budapesti levelek

(Folyt. a 3-ik oldalról)

Sajnos, az újság... „Atombombagyártás... a gennevilliers-i gyárból elbocsátottak a munkásokat, mert sztrájkba léptek... a textiliparban... az iskolák... Tovább lapoz, nézzük inkább a rendőri rovatot, az legalább... „A gyerekek gengszteressé váltak... a legkisebb azonnal meghalt... A nyomor-tanya lépcsőháza összedőlt... A kétségbeesett diák... Két nyomorgó agastyán... Erdekés, régebben nem nagyon olvasta a rendőri rovatot: az csak amolyan nem intelligens embernek való csaletek. Most azonban ámulatba ejti, különösen akkor, ha ezek a hírek nem olyan hekusdöncifélék, hanem a mindennapi élet apró tragédiáiról szólnak, amelyek felett elmélázhat, noha csak alig három sort foglalnak el a lap alján.

No és miről álmodik, Durand ur? Elképzel a már régóta rozoga garádicsu lépcsőházat, a törött ajtú árnyékszék büzt az emeletek közt. Vajon miféle lakásokba vezethet ez a düledező lépcsőház? Ki az a holt-fáradt nő, aki a csöpögő vízcsaphoz jön kannával? És a gyerekek ezekben a lakásokban, vajon hányan hál-nak egy ágyban? És milyen ágyban? És ez a repedezett ház nem ugyanolyan, mint a szomszédé há? És az utca nagyon különbözik-e más utcától? Igen. Párizs szép város — persze, a nyomortanyák kivételével — mert hát a Goutte d'Or, La Chapelle*) is Párizsban

*) Montmartre szegénynegyedei: a Goutte d'Or városrészben játszódik több Zola-regény is.

van. Nemrég olvasta, hogy az V. kerületben — a híres diáknegyedben, ahol a mi jökevény, boldog ifjúságunk tanýásk — száz közül negyvennégy lakásban nincs se vízvezeték, se W.C. Hogy is mondta csak, jó uram: „Ami a boldogságot illeti...”

Vajon mennyi megátáztatás könyve hullott végig csöndesen a két szegény, gyámoltalan agastyán ráncos arcán — olyan könyvek, amelyeket az igazságtalanul megdorgált gyerekek ejtenek — mielőtt elhárították, hogy kinyitja a gázcsapot?

Megrázkodik. Félre az álmokkall! Ugyan, mi haszna mások bajain elmélázni! Ki merné feltételezni, hogy ezekért a dolgokért Ön felelős? Senki!

Senki?

Emlékezzék: a múltkor, amikor a Réaumur utcában járt, a sok autó összehordása miatt kénytelen volt megállni, meghozza éppen egy oszlop előtt, amelyen állásokat hirdettek és összegyűlt előtte a nép; az emberek háttal álltak Ön előtt, lábujjihengerek ágakodva. Egy fiatal lány állt ki a tömegből és épp Ön elé állt a járda szélére. Tekintetük találkozott, de ő nem nézett Önre. Illyen tekintet lehetett annak a kis diáklánynak, amikor a Szajna-parton a szennyes habokba bámolt.

Egy este Dupont-éknál, amikor megint a népi demokráciák kerültek eszébe, nyugodtan kavargatta feketéjét azoknak a mosolygók, akik meg tudják tartani a kellő mértéket, a tárgyilagosságot koponyák szkeptikus mo-

lyával. A vita élénk, sőt heves volt — és amikor már a nyelve hegyén volt egy olyanfajta mondat, amellyel megfélemlíthetetlenül el lehet simítani a leghatározottabb emberek eltérő nézeteit, akkor a torkán akadt a szó, éppen az egész gondolat kulcs-száva — és nem mondta ki a végső igazságot hirdető mondatot.

Ez a szó az „individualizmus” volt.

Walt Disney remek rajzfilmjében van egy patetikus pillanat: Hóhéher-ke éneke idején alétlan hever a földön, elenyészlette a szorongó félelem és elfárasztotta viaskodása a rémképeket. Egő tekintete gyűrűje veszi körül. Lassan eloszlik az éj leple. A felkelő nap fényében nem a boszorkány várja az ismeretlen kislány ébredését, kendőjével és csajkájával, nem is a szakállas Medve a véres konyhakéssel, nem is a lelketlen Gólem. Az erdő árlatlan, kedves kis népe várja, hogy felnyissa a szemét. Szeretné tudni: el-lenszük lesz-e Hóhéherke, vagy pedig beáll a tündérek és manók testi-véri seregébe s velük vonul a házi-köbba, ahol a boldog munka tanýáz.

Azért forrott torkára az „individualizmus” szó, Durand ur, mert úgy érezte, hogy egő tekintete gyűrűje veszi körül. Igen, ott álltak mindnyájan könnybe lábadt szemmel a kislást szemű két agastyán, a riadt szemszín húszéves lány, aki a vízbe fulladt, a sivatár szemű, fáradt asszonyok, a kifejezéselen szemű, éhes fiatal nő és egy kinyújtott kezével kolduló, feledhetetlen szemű gyermek, akivel egyszer szembe kellett néznie és annak a vietnámi anyának a merev tekintete, akinek a fény-

képéről azt mondta, hogy propagandá, pedig igazán nem volt benne semmi igazítás. És minden tekintet ajkára tapadva leste a szót! Nos, Durand ur, mit tett ez a társadalom áldozatainak „individualizmusával”? Vajon az ő egyéniségüket nem épp olyan jogosan illette volna meg a boldogság, mint az öné? Ezért, igen, ezért nem mondta ki a szót. Mert egyeztelt.

A folyó, az csak folyó marad, Durand ur. A Dunába is ugrottak fiatal lányok, mert nem volt számukra másutt hely. Nyomortanya is volt ezrével azokban a negyedekben, amelyeket például Angyalöldnek hívtak, vagy az olyan peremvárosban, mint a Vörös Csepel. Öregek, akiknek nem volt tüzelőjük, gyerekek, akik koldulni voltak kénytelenek — bizony, nagyon sokan voltak ilyenek akkortájt, amikor Budapestet, a hárommillió koldus országának fővárosát Dubois ur oly ragyogónak találta. A körművesek munkaközvetítő hivatala előtt mindig egész sereg ember ácsorgott. Közben egész Magyarország visszhangzott a szomszédos országoktól, a harc riadókól, a bosszút ílhögő inderentizmus-tól, a gyűlölettel.

No, kedves Durand ur, gyerünk, hadd vezessék azok a szemek, melyek mindattól sötétek, amit Ön olyan rosszul ismer: a hiedteglől, az éhségtől, a jövő bizonytalanságtól. Alighon be az árlatlanok seregébe. Hadd vezesse a romlatlan nép. O tudja, merre tart és hisz a boldogságban.

Nosza, induljon utnak, bátran, becsülettel. És a mielőbbi viszontlátásrai

Louise Mamiac

Nagybritannia Kommunista Pártja főtítkárának nyilatkozata

LONDON. (Agerpres). — A TASZSZ jelenti:

Harry Pollitt, Nagybritannia Kommunista Pártjának főtítkára nyilatkozatában felszólítja az angol népet, hogy teljes határozottsággal foglaljon állást a kormányban a Ciprus lakosságával szemben követett politikája ellen.

Pollitt hangsúlyozza, hogy „A Cipruson kihirdetett ostromállapot a kegyetlen katonai diktatúra bevezetését jelenti”. „Ez a határozat — mutat rá Pollitt — súlyos megsértése a szabadság szónak és fogalomnak. Ez elröbolja Ciprus lakosságát a demokratikus jogokat...”

A hét filmjei

„DOZSA GYORGY” mozi: december 11-ig: Híntőjáró szerelem. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra. Naponta matiné 11 óra.

„NICOLAE BALCESCU” mozi: december 12-ig: Ana Zacheo. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra.

„HERBAK JANOS” mozi: december 12-ig: Ana Zacheo. Előadások: 3,30, 5,30, 7,30 és 9,30 óra.

„I. L. CARAGIALE” mozi: december 11-ig: Kékló utakon. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra.

„UJ IDŐK” december 11-ig: Erkel. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra.

„SOLIDARITATEA” mozi: (Gáj): december 7-ig: Volt egyszer egy császár. Előadások: hétköznap: 7 óra, vasárnap: 3, 5 és 7 óra.

„MAXIM GORKIJ” mozi (Mikolai): december 7-ig: Aleko. Előadások: 6 és 8 óra.

„NICOLAE BALCESCU” mozi: (Lippa): december 7-ig: Bianka modell.

„PETOFI SANDOR” mozi (Radna): december 7-ig: Az acél szívek.

„POPULAR” mozi (Nagy-szentmiklós): december 7-ig: Fény a tengeren.